

MARIA ANTÒNIA IBAÑEZ

(Presidenta de Joventuts Musicals de Sabadell)

Ara s'escau el 25è aniversari d'aquesta prestigiosa entitat i hem estimat oportú de mantenir una entrevista amb la persona que la presideix des de l'any 1978. Abans darem una sucinta presentació d'ella:

Maria Antònia Ibañez nasqué a Barcelona l'any 1942. Des de 1949 resideix a Sabadell. En el mateix any comença els estudis de solfeig i piano amb la professora Teresa Segarra. El 1956 assisteix com alumna oficial al Conservatori Superior Municipal de Música de Barcelona, on cursa estudis de piano amb Sofia Puche, Història de la Música i Estètica amb Lluís M.ª Millet, Harmonia amb Josep Poch, formes Musicals amb Joaquim Zamacois i Música de Cambra amb Joan Macià. Acaba els estudis de piano amb les màximes qualificacions del Conservatori i emprèn la tasca pedagògica en la qual es mou des de fa més de vint anys.

Ha estat professora de piano a l'Escola de Música de Sabadell, professora auxiliar de l'Orfeó de Sabadell i recentment fundà a la nostra ciutat una Escola dedicada a l'ensenyament de la música on dona classes a l'ensembl que en porta la direcció. (És casada i mare de dos fills).

-¿Qui fou el qui inspirà aquesta idea de crear JJ.MM. a la nostra ciutat?

-La idea partí del músic sabadellenc Josep M.ª Llorenç, qui creà una comissió organitzadora formada per: Jaume Massagué (Acadèmia de Belles Arts), Manuel Costa i Domenec (Associació de Cultura Musical), Adolf Cabanè (Escola de Música), Jacint Barceló (Orfeó de Sabadell) i

Jaume Calvó (Secretari), i endegaren la formació de la Delegació de Sabadell.

-Quants associats la integren?
-Actualment hem assolit la xifra de 400 associats.

-Quines activitats promou i desenvolupa JJ.MM.?

-Com activitat principal promou l'ajut a músics joves locals, audicions musicals per a escolars organitza concerts amb periodicitat i col.labora amb les entitats culturals ciutadanes en tot allò que pot i és requerida.

-Durant la seva vigència ¿quines fites més destacables ha assolit?

-La primera tasca important que féu la Delegació de JJ.MM., quasi acabada de fundar, va ser la creació de la Coral Sant Lluc. Coral que va adquirir un nivell i una perfecció notables. Després, al llarg dels anys han estat altres conjunts musicals que, nodrits per la Delegació, han donat una empenta a l'afició dels joves, i ara, en el sí de l'entitat s'hi mouen dues corals d'adults i una orquestra de cambra. Això pel que fa referència a realitats permanents d'activitat pedagògica i musical. Quant a personalitats, quasi bé històriques, que han actuat per a la Delegació de Sabadell, la llista seria inacabable; citem, però, noms com els de Jean Pierre Ranpal, Alain Milhaud, els Petits Cantors de Viena, etc... En el capítol dels concitadans diem que la nostra soprano, reconeguda internacionalment, Mirna Lacambra, va ser en els seus inicis un "plat fort" en concerts de la nostra Delegació.

Un acte del qual guardarem també un emocionant record va ser l'audi-

ció a Sabadell de l'oratori de Pau Casals "El Pessebre", l'any 1974. Aquest concert, que va emplenar de gom a gom el Teatre Municipal, fou una afirmació artística i, per què no dir-ho, patriòtica.

-Mirant enrera i a manera de balanç: ¿estàs satisfeta del que s'ha fet?

-No estic satisfeta del que s'ha fet. Tinc un altre matís. Estic satisfeta del que s'hauria volgut fer. Una entitat cultural, al nostre país, sempre ha estat el "si en queda" i la lluita de cada dia perquè la música tingui, definitivament, carta de naturalesa a casa nostra és massa dura perquè tinguem temps per a la satisfacció.

-Actualment i al teu criteri: ¿com veus la quantificació i qualificació musical a l'àmbit local?

-Sabadell és una ciutat amb grans talents en tots els camps. Individualment som una comunitat brillant, però, jo pregunto ¿quí canalitza tots aquests cervells?... ¿Qui acull les seves iniciatives?... En el camp musical, per no tenir, no tenim llocs on portar la música als barris, per exemple; locals dignes perquè les formacions musicals de la ciutat puguin asajar amb una mica de confort, etc.

Es una gentileza de

FONTSERE

ARTICLES PELL I VIATGE
Sant Quirze, 38 -Tel. 725 85 41
PAPERERIA
Sant Quirze, 34 - Tel. 725 93 72

SABADELL

-¿Creus que pot sorgir alguna figura notable en un termini més o menys curt?

-Crec que en podrien sortir, si en realitat es fés fàcil als estudiants de música el poder ensenyar al públic el que saben.

-Sabadell, avui, a quin nivell està, musicalment parlant?

-Crec que, atenent-nos a les circumstàncies, Sabadell té un nivell ben alt, musicalment parlant.

-Si poguessis tenir el poder miraculós d'una fada, ¿què transformaries?

-L'escala de valors entre diners, poder i cultura. Ara ens regim per aquest ordre. Per mí és fonamental que els països siguin primer cultes, després no em preocupa massa el que passi, però és ben segur que no passaria res desagradable.

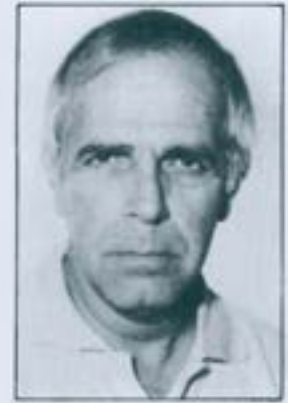
-Des del teu càrrec a JJ.MM. ¿de quin color veus el futur?

-Ens passem la vida esperant coses millors. El color de l'esperança diuen que és el verd, oi? doncs, bé, el veig verd.

-Què li manca a Sabadell?... I què li sobra?...

-Aquestes són les preguntes més difícils de contestar que mai no m'han fet. Em sembla que cada sabadellenc tindria una resposta diferent i totes aprofitables. No vull que sembli, però, que refujo el contestar-les. Penso que a Sabadell no li manca res més diferent que a totes les comunitats humanes: amor al treball ben fet i amor a tots aquells que viuen prop nostre; fer les coses bé, perquè no hi ha cap més manera de fer-les. Quant a què li sobra a Sabadell, no sé de què realment se'n té massa; potser tornaria al que he anomenat abans: individualitat, però ha estat una actitud fomentada al llarg dels anys i que, de moment, no tenim els mitjans per a canviar-la. Si la dita de "a Sabadell cadascú va per ell" es canviés, amb raó, per "Sabadell, tots al servei de tots", seriem la millor ciutat del món.

Amb aquestes últimes paraules cloem l'entrevista i elles ens fan pensar que deu ésser molt difícil de canviar, no ja una dita, més encara tot un tarannà...

En escaiença de l'aniversari de la mort del malaguanyat actor **Miquel Viadè**, transcribim uns versos que el seu fill de 15 anys va escriure en ocasió del seu traspàs.

SOLEDAT

Soledat.
Camino sol,
pels inacabables passadissos d'una eternitat propera.
Miro

Escolto

Observo

però... sols arriba a mí
un vent d'amargor,

de mort,

de... SOLEDAT.

Arribo ja a la porta.

Entro

i de cop caic
en un buit
en un pou de desesperació.

L'aigua ja em besa els peus,
però serenament m'hi submergeixo
i... em sento transportat
a l'entenebrat mar d'indecisió de la vida.

Miro

Escolto

Observo

però... sols hi ha... SOLEDAT.
Passo pels entortolligats carrers
de pols,

brutícia, i...

comprend, per fi, que...
la vida és constant lluita
per arribar al domini total del JO
i superar les fronteres del NO
que, per sobre de l'inaccessible anhel de companyia

REGNANT

Si, tot és... SOLEDAT

Joan Miquel Viadè Freixes

1er. BUP "D"

Es una gentilesa de

MUNTADA

Subministres Industrials-Ferreteria-Bricolage
Ctra. de Barcelona, 222-228 - Tels. 710 07 91 - 710 08 66
Ca N'Orriach: Salenques, 11 - Tel. 716 20 12 - SABADELL